

## Giới thiệu

### PHÁP LUÂN ĐẠI PHÁP



Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

**Minh Huệ Net** là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

## Washington, DC: Đoàn diễu hành Pháp Luân Công nổi bật trong cuộc diễu hành ngày 04 tháng 07

Bài viết của Jenny Li

[MINH HUỆ] Vào ngày 04 tháng 07, các học viên Pháp Luân Công tham gia cuộc diễu hành Ngày Độc Lập ở Washington DC. Trong số khoảng 100 nhóm tham gia cuộc diễu hành, nhóm của các học viên Pháp Luân Công là lớn nhất gồm Đoàn Nhạc Thiên Quốc, thuyền hoa sen, Thiên nữ. Đây là năm thứ 11 liên tiếp các học viên Pháp Luân Công được mời tham gia cuộc diễu hành. Ngày 04 tháng 07 năm nay đánh dấu 236 năm Quốc khánh Hoa Kỳ. Cuộc diễu hành được tổ chức ở Đại lộ Hiến Pháp, bắt đầu vào buổi trưa và hàng trăm nghìn người đã đến xem.

Anh Cesar đến từ Tây Ban Nha lần đầu tiên nhìn thấy Pháp Luân Công trong cuộc diễu hành. Anh nhận xét, “thật đẹp và lộng lẫy. Nó (Pháp Luân Công) là nhóm hay nhất trong cuộc diễu hành.”

Một giáo sư đại học ở Baltimore, Maryland, nói với vợ của mình về cuộc đàn áp Pháp Luân Công tại Trung Quốc khi đoàn diễu hành Pháp Luân Công đi qua. Ông nghiên cứu về tín ngưỡng tôn giáo và nói rằng không thể tin được là môn tập thực hành theo Chân – Thiện – Nhẫn này lại bị bức hại ở Trung Quốc.

Peter Dean, người làm việc trong Chính phủ Hoa Kỳ, nói rằng Pháp Luân Công đại diện cho cả hai nền văn hóa Mỹ và châu Á. “Nó lấp đi khoảng cách và tăng cường sự hiểu biết lẫn nhau, đặc biệt là vào ngày lễ kỷ niệm này. Sự tham gia của Pháp Luân Công là một ví dụ tuyệt vời cho ý nghĩa của ngày lễ này.”



Trong số các khán giả có nhiều người là người Trung Quốc. Cô Lý từ San Francisco đến làm việc tại Washington DC vào mùa hè. Cô nói đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy đoàn diễu hành Pháp Luân Công. Cô cho biết: “Trang phục rất đặc biệt và truyền thống, khác với các nhóm khác. Tôi rất ngạc nhiên.” Cô nói rằng chỉ có thể thấy ở Hoa Kỳ, một quốc gia tôn trọng tự do những thứ như thế này.

Ông Châu từ Ohio đến làm việc tại Washington DC. Lần đầu tiên ông được xem đoàn diễu hành Pháp Luân Công. Ông nói, “Họ thật an hòa và hoàn toàn khác với những mô tả về họ trong tuyên truyền của Đảng Cộng sản Trung Quốc.”

Thiên Quốc Nhạc Đoàn gồm 139 thành viên trong trang phục truyền thống. Họ biểu diễn các bài hát “Pháp Luân Đại Pháp Hào”, “Tống Bảo”, “Pháp chính cần khôn”, “Nước Mỹ tươi đẹp” v.v.

Là một thành viên của đoàn nhạc, ông Lương đã tham gia cuộc diễu hành ở Boston, Chicago, Los Angeles, San Francisco và Philadelphia. Ông nói rằng các thành viên của đoàn nhạc là các học viên Pháp



Luân Công, thuộc mọi chủng tộc, lứa tuổi, nghề nghiệp khác nhau, bao gồm bác sĩ, nhân viên của các tập đoàn lớn, sinh viên, và người về hưu. Họ dành thời gian tập luyện vào cuối tuần.

Cô Trương Diệc Khiết đến từ Bắc Kinh và là Trưởng phòng Hành chính tổng hợp thuộc Bộ Ngoại thương và Hợp tác kinh tế của Trung Quốc. Để ép buộc cô từ bỏ niềm tin của mình, cảnh sát đã tra tấn cô bằng hàng chục cách khác nhau, bao gồm cả việc buộc cô đứng trong 42 ngày liền và cấm ngủ. Khi còn ở Bắc Kinh cách đây vài năm, cô Trương thấy đoàn nhạc biểu diễn trên trang web Minhhuệ (Minh Huệ Hán ngữ). Cô và một vài người khác đã xúc động đến rơi nước mắt. Cô nghĩ, “Nếu tôi có thể đến Mỹ. Tôi nhất định tham gia vào đoàn nhạc.” Sau khi đến Mỹ, cô tập luyện saxophone rất chăm chỉ trong ba tháng và gia nhập ban nhạc sau khi tham gia một kỳ thi tuyển sinh. Cô trân quý cơ hội được tham gia trong cuộc diễu hành với tư cách là một thành viên của đoàn nhạc. Cô nói, “Dù nóng bức hay khó khăn đến mấy, tôi vẫn sẽ cố gắng hết sức để biểu diễn thật tốt, để khán giả biết rằng Pháp Luân Đại Pháp là tốt.” ◊

Úc châu:

## Các học viên Pháp Luân Công ba năm liên tiếp giành Giải Nhất tại lễ hội thành phố Blacktown

[MINH HUỆ] Thiên Quốc Nhạc Đoàn tại Úc, gồm các học viên Pháp Luân Công địa phương, đã tham gia trong cuộc diễu hành tại Lễ hội Thành phố Blacktown và lần thứ ba giành giải Quán quân. Lễ trao giải được tổ chức vào ngày 26 tháng 06.

Cuộc diễu hành của Lễ hội Thành phố được tổ chức vào ngày 26 tháng 05, đây là lần thứ 12, Pháp Luân Công được mời tham gia bởi chính quyền thành phố. Là nhà vô địch của năm ngoái, họ đã được chỉ định là nhóm dẫn đầu cuộc diễu hành.

Hơn 1.700 người từ 72 nhóm đã tham gia cuộc diễu hành. Các học viên Pháp Luân Công đã biểu diễn các bài công pháp trong một bông hoa sen trên thuyền họ. Một lần nữa, họ lại được chào đón nồng nhiệt bởi khán giả.

Alan Pendleton, Thị trưởng thành phố, ca ngợi các học viên Pháp Luân Công vì đã cống hiến các màn biểu diễn tuyệt vời và một con thuyền lộng lẫy. “Họ là một nhóm người tốt,” ông nói. ◇



Thị trưởng thành phố Blacktown trao tặng Giải Nhất cho một đại diện của đoàn nhạc

[MINH HUỆ] Bà Tiểu Lan, một bà lão sống ở vùng ngoại ô thành phố Đại Đông, tỉnh Liêu Ninh. Cách đây năm năm bà bị chẩn đoán mang bệnh ung thư máu và đang ở trước ngưỡng cửa của tử thần. Tuy nhiên, vì

bà liên tục thành tâm niệm: “Pháp Luân Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo,” nên

bà đã chứng nhận được một

phép màu. Bà trở nên khỏe mạnh, vì bệnh ung thư máu của bà được chữa lành và nó không tái phát trở lại.

Vào đầu tháng 05 năm 2007, bà Tiểu Lan phải nhập viện tại một bệnh viện tại địa phương vì bị nóng sốt, nhức đầu, mất vị giác, chảy máu trong miệng và mũi. Sau nhiều các kiểm tra khác nhau, bao gồm thử máu, bà bị chẩn đoán là mang bệnh ung thư máu vào thời kỳ cuối. Vì tình trạng sức khỏe của bà suy sụp và quá yếu, lại không đủ tiền nhập viện, các bác sĩ dặn gia đình bà rằng nên đưa bà đến bệnh viện địa phương để truyền máu và uống thuốc, và nên chăm sóc tốt cho bà mỗi ngày vì bà chỉ còn sống không quá hai đến ba tháng.

Sau khi từ bệnh viện tỉnh trở về, gia đình bà rất buồn và sầu khổ, đặc biệt là bà Tiểu Lan từ chối không chịu chữa trị hay uống thuốc. Vì vậy, bệnh của bà càng ngày càng trầm trọng hơn.

Sau khi bà Tiểu Lan về nhà được tám ngày, bà Triệu, một học viên Pháp Luân Công cũng ở tại vùng đó đến thăm và nói với bà Tiểu Lan: “Đừng lo lắng và cũng đừng sợ. Từ nay trở đi bà chỉ cần niệm ‘Pháp Luân Đại Pháp Hảo và Chân - Thiện - Nhẫn hảo.’” Bệnh bà có thể đỡ hơn hay thậm chí bà còn gặp phép lạ nữa.” Sau đó, bà Triệu cho bà một tấm bùa và đề nghị bà đeo trên cổ.

Sau khi bà Triệu về, bà Tiểu Lan nghĩ về điều đó. Không một bác sĩ nào tại hai bệnh viện cho bà chút hy vọng nào dù bà đã tiêu tốn một số tiền rất lớn. Bà không muốn rằng gia đình sẽ mắc nợ nhiều hơn để chữa trị và thuốc men vô ích. Sau đó bà quyết định nghe theo lời khuyên của bà Triệu.

Bà Tiểu Lan đeo ngay tấm bùa lên cổ và bắt đầu niệm “Pháp Luân Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo”. Bà không những chỉ thành tâm đọc chín chữ này, bà còn nói: “Su phụ Lý Hồng Chí, xin Ngài che chở cho con.” Sau đó, bà cẩn thận đọc tất cả các tài liệu về Pháp Luân Công và nghe nhiều lần những đĩa CD mà bà Triệu đã cho bà, bà nghe đi nghe lại, đọc đi đọc lại nhiều lần. Sau khi đọc xong các tài liệu, bà giảng rõ chân tướng về Pháp

Luân Công cho con cái và những người hàng xóm của bà.

Bà Tiểu Lan liên tục niệm: “Pháp Luân Đại Pháp hảo, Chân-Thiện-Nhẫn hảo và Su phụ, xin che chở cho con,” trong hơn

một tháng. Cơ thể bà liên

tục thay đổi, bà không còn

bị đau đầu và trở nên khỏe

manh hơn, không còn bị

chảy máu trong miệng và

mũi nữa. Hơn hai tháng sau đó, bà khỏe mạnh trở lại như chưa

từng bị bệnh. Bà có thể ăn bất cứ đồ ăn gì bà muốn, và tràn đầy

năng lượng. Bà có thể làm việc nhà, cũng như làm vườn, như

nhỏ cỏ và hái rau quả. Sau hơn ba tháng niệm những câu đó, bà

Tiểu Lan cảm thấy rằng sức khỏe đã phục hồi tốt. Bà có thể làm

việc chân tay. Điều nhiệm mầu nhất là bà làm việc còn nhanh

hơn chồng bà, chẳng hạn như đi bộ lên cầu thang.

Gia đình đề nghị bà đi đến bệnh viện tỉnh để kiểm tra. Cả gia

đình cùng đến gặp người bác sĩ đã khám bà trước đây. Người bác

sĩ ngạc nhiên khi nhìn thấy một Tiểu Lan khỏe mạnh và hồng

hào. Không có một kết quả kiểm tra nào cho thấy sự bất thường.

Những bác sĩ không hiểu được và hỏi bà bà đã dùng những loại

thuốc gì. Bà Tiểu Lan nói: “Thậm chí tôi không uống một viên

thuốc nào mà cũng không tiêm chích hay truyền máu. Tôi chỉ

thành tâm niệm hằng ngày chín chữ may mắn này ‘Pháp Luân

Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo’. Tôi làm điều này trong

hơn ba tháng qua.” Các bác sĩ rất ngạc nhiên sau khi nghe điều

này và cũng nói: “Pháp Luân Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo!” Thậm chí những bệnh nhân khác đang ngồi chờ chữa trị cũng đọc niệm nhỏ: “Pháp Luân Đại Pháp hảo và Chân-Thiện-Nhẫn hảo!”

Trong hơn năm năm sau, bà Tiểu Lan và chồng đều ca tụng Đại Pháp bất cứ nơi nào họ đến và với bất cứ người nào họ gặp. Bà Tiểu Lan cũng phân phát những tài liệu về Pháp Luân Đại Pháp và nói về cuộc đàn áp Pháp Luân Công cho những người họ hàng, bạn bè, những người hàng xóm. Bà nhắc nhở mọi người đừng nghe theo những lừa dối của ĐCSTQ.

Bà nói rằng bà muốn nói với nhiều người rằng bất cứ khi nào tâm con người có một niệm, toàn vũ trụ có thể thấy nó, và thường hay phạt sẽ đến ngay. Những nguyên lý “Chân-Thiện-Nhẫn” là những chữ có uy lực đang được phổ truyền khắp nơi trên thế giới này, cứu độ và chữa lành bệnh cho nhiều người, cũng như giúp họ tu luyện tâm tính trở nên tốt hơn. ◇

**Ghi chú:** (1) Tấm bùa: Ở Trung Quốc, các học viên đôi lúc giảng chân tướng cho mọi người bằng cách tặng họ một vật nhỏ để đeo hoặc mang bên mình, trên đó ghi một vài từ để nhắc nhở họ về sự tốt đẹp của Đại Pháp.

## Pháp Luân Đại Pháp giúp các tù nhân trở nên thiện lương

*Bài viết của một học viên Pháp Luân Đại Pháp tại Trung Quốc*

[MINH HUỆ] Kể từ ngày 20 tháng 07 năm 1999, Đảng Cộng sản Trung quốc (ĐCSTQ) đã liên tục lăng mạ Pháp Luân Đại Pháp, và dùng tất cả mọi thủ đoạn để cưỡng bức tẩy não, giam cầm, cưỡng bức lao động, và tổng giam các học viên. Các học viên Pháp Luân Đại Pháp hiểu được chân lý của vũ trụ và biết rằng cho dù thế nào chăng nữa, họ cũng có thể làm người tốt bằng cách tuân theo nguyên lý Chân – Thiện – Nhân. Giảng rõ chân tướng cho người thường sẽ mang lại phúc lành của Pháp Luân Đại Pháp cho các học viên.

Tôi muốn chia sẻ những gì tôi chứng kiến và trải nghiệm trong suốt thời gian bị giam trái phép tại trại giam và trại lao động. Tôi biết rằng chỉ có Pháp Luân Đại Pháp mới có thể thay đổi lương tâm con người và khiến gia đình và xã hội trở nên ổn định.

### Trưởng nhóm tù nhân cam kết quản lý phòng giam bằng nguyên lý Chân – Thiện – Nhân

Tại trại giam, có một tù nhân hình sự khoảng 30 tuổi, trưởng học của cô chưa được giải quyết sau gần một năm, vì thế lính canh để cho cô làm trưởng nhóm tù nhân. Cô đối xử với những tù nhân mới đặc biệt ác độc, và luôn luôn chửi rủa họ. Khi những học viên Pháp Luân Đại Pháp bị giam trái phép tại đó, họ nói với cô về nguyên lý của Pháp Luân Đại Pháp. Họ giải thích rằng Pháp Luân Đại Pháp có thể khiến một người thành người tốt và hành thiện sẽ được tưởng thưởng và hành ác sẽ bị nghiệp báo. Sau khi biết được điều này, cô đã thay đổi. Cô nói: “Đây là lần đầu tiên trong đời tôi thấy có rất nhiều người tốt đến vậy. Bắt đầu từ hôm nay, tôi sẽ quản lý phòng giam này bằng Chân – Thiện – Nhân.” Tuy nhiên, vì thói quen xấu của cô đã bị hình thành trong hơn chục năm, rất khó để cô ngừng chửi thề. Đôi lúc, ngay khi sắp sửa chửi người ta, cô lại thay đổi lời nói, và trông hơi ngượng ngịu khi lầm nhảm: “Chân – Thiện – Nhân, Chân – Thiện – Nhân. Tại sao tôi dễ quên quá vậy?”

### Một nữ thương nhân sẽ tu luyện Pháp Luân Đại Pháp sau khi được trả tự do

Một nữ thương gia bị giam tù sau khi bị ai đó vu cáo là phạm tội. Sau khi nghe được chân tướng về Đại Pháp, cô ấy vui mừng nói:



“Nếu tôi biết trước được rằng tôi có thể nghe được nhiều điều tốt như thế này và gặp được nhiều người tốt thế này, tôi đã tự nguyện đến đây. Tôi sẽ tiếp tục tập luyện Pháp Luân Đại Pháp sau khi về nhà.”

### Tù nhân trẻ học theo Chân – Thiện – Nhân

Một cô gái 18 tuổi bị bắt giam và bị đưa vào trại lao động vì tội trộm cắp. Sau khi nghe các học viên Pháp Luân Đại Pháp giảng chân tướng về Đại Pháp, cô tự động lau nền nhà và làm nhiều việc tốt cho mọi người hàng ngày. Cô hỏi một học viên Pháp Luân Đại Pháp: “Có phải tôi đang tu luyện Chân – Thiện – Nhân bằng cách làm những việc này phải không?” Chúng tôi đã khích lệ cô ấy. Chúng tôi có thể thấy rằng cô ấy đã thay đổi, và kiên trì theo đúng các nguyên lý Chân – Thiện – Nhân để trở thành một người tốt hơn.

### Một bà lão tìm hiểu về tu luyện

Một bà lão là tín đồ Phật giáo, có một người con gái đang trong tình trạng ly dị tồi tệ. Con rể bà nói bà là người gây nên tất cả rắc rối, và vì thế anh ta hối lộ cho công an bắt bà và giam trong vòng 15 ngày. Lúc đầu, vì bà bị lừa dối bởi những lời vu khống của ĐCSTQ, bà ghét các học viên Pháp Luân Đại Pháp, cũng như người công an đã bắt bà. Khi bà giận dữ và bỏ ăn trong hai ngày, các học viên Pháp Luân Đại Pháp mang đồ ăn để bên cạnh bà hằng ngày và thường khuyên nhủ và an ủi bà bằng những nguyên lý của Pháp. Bà nói rằng bà chưa bao giờ thấy những người tốt như thế, và nếu một môn tu luyện mà có thể làm cho nhiều người tốt như thế, thì nó hẳn phải rất là tốt. Khi công an tiễn về phía bà, thì bà bắt đầu mắng nhiếc họ như thường, nhưng rồi thì bà tự nhiên đổi ý và nói với họ một cách lý trí. Không những bà không còn phản cảm với Pháp Luân Đại Pháp, mà bà còn thật sự muốn nghe chân tướng.

Người phụ nữ này sau đó được trả tự do trước thời hạn. Trước khi ra tù chúng tôi hỏi bà: “Bà đã học được gì trong những ngày qua?” Bà nói: “Tôi học được rất nhiều tại đây! Bây giờ tôi biết về Chân – Thiện – Nhân và tôi đặt Sư phụ Lý Hồng Chí trong tâm của tôi. Sư phụ Lý và Pháp Luân Đại Pháp đã thay đổi tôi và tôi sẽ tìm các học viên Pháp Luân Đại Pháp sau khi tôi về nhà.” ♦

## BẢY HỌC VIÊN PHÁP LUÂN CÔNG BỊ XÉT XỬ TẠI THÀNH PHỐ VŨ HÁN, CÔNG AN HƯ TRƯỞNG THANH THỂ, THÂN NHÂN KHÔNG ĐƯỢC VÀO PHÒNG XỬ ÁN

*Bài viết của phóng viên Minh Huệ từ tỉnh Hồ Bắc, Trung Quốc*

[MINH HUỆ] Lúc 8 giờ sáng ngày 19 tháng 05, bảy học viên Pháp Luân Công, trong đó có ông Trương Vĩ Kiệt và ông Trương Tô, đã bị xét xử phi pháp tại thành phố Vũ Hán, quận Vũ Xương. Trước phiên tòa, nhiều công an được đưa đến tuần tra tại những khu vực xung quanh đó, Ủy ban Chính trị và Pháp luật và các cơ quan khác nhiều lần đe dọa những luật sư biện hộ. Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) thật sự sai trái khi kết án những người vô tội.

Vào tối ngày hôm trước, công an được gọi đến tòa án đi tuần suốt đêm tại khu vực. Những người qua lại hay cư dân tại đó phải trình thẻ chứng minh để qua lại khu vực đó. Theo những cư dân địa phương, họ chưa bao giờ thấy an ninh cao độ như thế tại khu vực này trước đây. Cũng trong tối hôm đó, những quan chức của Sở Tư pháp Bắc Kinh, Ủy ban Chính trị và Pháp luật, Sở Tư pháp tỉnh Hồ Bắc, và Hội Luật sư đã đàm thoại với các luật sư bào chữa cho các học viên Pháp Luân Công và cảnh

cáo [các luật sư] rằng việc thẩm tra tư cách luật sư thường niên của các luật sư năm nay chưa được giải quyết. Người thân của nhiều học viên được phép vào phòng xét xử. Như cha mẹ của ông Phùng Chân và Phùng Vân đi từ thành phố khác đến để gặp họ, nhưng không được phép vào trong. Nhiều người tham dự phiên tòa, nhưng không phải là thân nhân, mà là những quan chức từ Ủy ban dân phố, Ủy ban cộng đồng, và Phòng 610.

Tòa án cũng ra lệnh các luật sư bào chữa phải qua phần kiểm tra an ninh, nhưng các luật sư từ chối, không chấp nhận. Trong suốt thời gian xét xử, quan toà Hoàng Nguyên Phong, đã vi phạm quy trình luật pháp và từ chối không cho các luật sư biện hộ có quyền bào chữa. Ông ta không thể cung cấp bất cứ bằng chứng nào để kết án các học viên, vì ông ta đã thêu dệt, bịa đặt bằng chứng, vốn không thể chứng minh được. Ông ta cũng không cho phép các luật sư đặt câu hỏi, vì sợ rằng họ sẽ vạch trần những dối trá của mình. Thậm chí ông ta từ chối không cho các luật sư ghi lại hồ sơ xét xử. ♦



Luật sư Vương Vĩnh Hàng

## Tính mạng nguy kịch của ông Vương Vĩnh Hàng, luật sư thành phố Đại Liên, sau khi bị tra tấn

[MINH HUỆ] Ông Vương Vĩnh Hàng là một luật sư ở thành phố Đại Liên đã đại diện cho các học viên Pháp Luân Công trong một số trường hợp, và đã biện hộ cho sự vô tội của các học viên. Viên chức Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) đã bắt ông vào năm 2009, đưa ông đến Nhà tù Đại Bắc ở thành phố Thẩm Dương với bản án 07 năm tù. Sự tra tấn tàn bạo trong sáu tháng qua đã khiến tính mạng của ông đang gặp nguy hiểm. Hiện tại, ông xuất hiện các triệu chứng của bệnh lao cũng như tràn dịch màng phổi và màng bụng. Phần thân dưới của ông cũng bị tê bại và ông gần như đã bị liệt. Mất cả chân bên phải của ông Vương đã bị thương khi công an bắt ông ba năm trước, đã không thể hồi phục hoàn toàn được nữa, khiến ông đi lại rất khó khăn. Sức khỏe của ông Vương đang rất yếu, ông cũng không còn đủ sức để nói chuyện.

Vợ ông Vương đã nhiều lần yêu cầu được vào gặp ông, nhưng các viên chức nhà tù luôn từ chối yêu cầu đó. Do sự bức hại của ĐCSTQ mà hai vợ chồng ông Vương đã không được gặp nhau trong ba năm.

Gần đây chúng tôi được biết ông Vương hiện đang bị giam tại Khu số 1 Nhà tù số 1 Thẩm Dương. Do bị tra tấn tàn bạo và giam cầm trong thời gian dài, người ông rất yếu và xanh xao.

Dù tính mạng của ông Vương đang bị đe dọa và ông cần chữa trị y tế ngay lập tức, nhưng các viên chức ở nhà tù vẫn từ chối thả ông, thậm chí các viên chức đã dối trá nói với người bên ngoài rằng sức khỏe của ông vẫn tốt.

Ông Vương là vị luật sư thứ hai, sau luật sư Cao Trí Thịnh (người cũng ủng hộ các học viên Pháp Luân Công), bị kết án nặng nề. Trường hợp của ông đã được đề cập trong báo cáo thường niên 2010 của Liên Hợp Quốc.

Ông Vương Vĩnh Hàng đã nhiều lần hỗ trợ về mặt pháp lý cho các học viên Pháp Luân Công từ năm 2007. Ông đã đăng bày bài báo trên trang web Đại Kỷ Nguyên, bao gồm một bức thư ngỏ gửi đến cơ quan tư pháp tối cao ở Trung Quốc. Trong bức thư có tựa đề “Những sai lầm quá khứ cần được nhanh chóng sửa sai hôm nay”,

ông Vương đã chỉ ra rằng chính quyền ĐCSTQ đã điều khiển cả hệ thống lập pháp và tư pháp mà không có sự kiểm tra hay cân bằng, và dùng chúng để đàn áp những người tin vào Pháp Luân Công, dưới vỏ bọc luật pháp. Ông đã phơi bày bản chất phi pháp của cuộc bức hại, và yêu cầu cơ quan tư pháp tối cao nhận ra sự nghiêm trọng của vấn đề, ngay lập tức sửa sai, và trả tự do cho các học viên bị. Kết quả là, dưới áp lực to lớn, công ty luật nơi ông làm việc đã chấm dứt hợp đồng với ông. Bằng luật sư của ông cũng bị tước và hiện bị chính quyền giữ.

Ngày 04 tháng 07 năm 2009, công an đã bắt giữ phi pháp ông Vương. Sau khi bị bắt, công an đã đánh ông đến khi xương ở bàn chân phải của ông bị gãy. Do điều trị chậm trễ, chỗ gãy xương đã bị nhiễm trùng nghiêm trọng. Vào ngày 10 tháng 08, ông bị đưa đến bệnh viện để phẫu thuật. Trong lúc ông bị giam tại Nhà tù Đại Liên, ông Vương đã bị bức thực, bị còng tay và phải nằm trên nền nhà trong 48 tiếng.

Ngày 27 tháng 11 năm 2009, ông Vương bị kết án 7 năm tù. Ông bị đưa đến Nhà tù số 1 Thẩm Dương ở tỉnh Liêu Ninh vào ngày 22 tháng 04 năm 2010. Ông đã chịu nhiều đau khổ cả về thể xác và tinh thần. ◇

## Phơi bày sự dối trá của Đài Truyền hình Thẩm Dương

Bài viết của một học viên Pháp Luân Công ở Trung Quốc

[MINH HUỆ] Một ngày nửa cuối năm 1999, khoảng 11 giờ tối, tôi bị thức giấc bởi tiếng người gõ cửa sổ nhà tôi. Tôi hỏi ai và nghe thấy giọng nói của người đội trường an ninh ở làng tôi. Ông ấy bảo tôi mở cửa. Tôi không nghĩ ngợi gì và mở cửa.

Bốn hoặc năm người lạ mặt bước vào. Tổ trưởng tổ an ninh làng giới thiệu họ với tôi: một người là giám đốc Phòng Cảnh sát Quận Tô Gia Đồn; một người khác là thị trưởng thị trấn, hai người nữa đến từ Đài Truyền hình Thẩm Dương. Lúc đó, tôi chỉ nhớ hỏi họ: “Công sân nhà tôi đóng rồi. Làm sao các ông vào được trong sân?” Họ nói rằng họ vào bằng cách trèo tường.

Tôi nói: “Tường nhà tôi cao một mét rưỡi. Các ông không gõ cổng. Ông là giám đốc một phòng cảnh sát. Ông không gõ cửa cổng nhà tôi, lại còn dẫn một nhóm người trèo tường để vào sân nhà tôi lúc nửa đêm. Các ông hành xử có giống một toán trộm cướp không?”

Họ biết rằng họ đã sai và không ai nói một lời nào. Cuối cùng, hai người đến từ đài truyền hình phá vỡ im lặng và đẩy tôi xuống giường, nói: “Anh ngồi xuống giường đi, cứ ngồi xuống giường đi.” Tôi hỏi: “Tại sao anh lại muốn tôi ngồi xuống giường?” Họ nói: “Anh cứ ngồi xuống giường đi. Hãy làm như vậy. Anh hãy chỉ nói những gì chúng tôi bảo anh nói.” Một người khác vác máy quay trên vai và bắt đầu ghi hình.

Tôi lập tức nhận ra tại sao họ tới nhà tôi vào buổi đêm. Họ muốn tôi nói dối về Pháp Luân Công và giúp họ phi báng Pháp Luân Công. Tôi nói với họ: “Về vấn đề Pháp Luân Công, anh đang bảo tôi nói bất cứ điều gì các anh muốn tôi nói, nhưng không thể vậy được. Nếu anh bảo tôi nói về Pháp Luân Công, tôi sẽ nói sự thật. Tôi đã tập Pháp Luân Công một vài năm. Tôi biết rằng mình đã thu được rất nhiều lợi ích. Trước khi tập Pháp Luân Công, tôi thường đau đầu và lưng của tôi đau tới mức tôi không thể đứng

thẳng. Ngay sau khi tập môn này, tất cả các bệnh của tôi đều biến mất.”

Sau khi nghe những gì tôi nói, họ hạ máy quay phim xuống. Vị giám đốc nói: “Mọi người đều tuân theo hướng dẫn của chúng tôi. Tại sao anh không làm theo những gì chúng tôi bảo anh?” Tôi nói: “Người khác là người khác. Tôi là tôi. Nếu các ông muốn tôi nói, tôi sẽ nói sự thật. Tôi thực hành Chân-Thiện-Nhẫn. Tôi phải nói sự thật. Nếu tôi nói dối, tôi sẽ làm Sư phụ thất vọng, tôi sẽ làm Đại Pháp thất vọng.”

Lúc đó, một người trong số họ nói: “Chúng ta chịu rồi.” Họ bỏ đi khi tôi kiên quyết nói sự thật. Sau khi họ bỏ đi, tôi nhận ra rằng chính phủ, phòng cảnh sát và đài truyền hình đã hợp tác với nhau để dàn dựng nhiều điều bịa đặt. Hàng ngày, người Trung Quốc đều bị đắm chìm trong những lời dối trá. ◇